

Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ ΞΑΝΑΞΗ
Ραδιοφωνική έκπομπή δια
τήν 28 Σεπτεμβρίου 1969
καί ώραν 22 - 22.30

362

Τήν έκπομπήν παρουσιάζουν ο ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ καί ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ, Τραγουδά ή ΚΑΒΙΩ Δ Ε Ν Α Ρ Δ Ο Υ.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μιλούσαμε μιὰ μέρα Δημήρη, γιά κάποιες παλιές αθηναϊκές ταβέρνες πού είχανε παράξενα όνόματα, παράξενας καί ιδιότυπες πινακίδες, όπως ή περίφημη ταβέρνα της οδού Μεταξά στά 'Εξάρχεια : Πάρε καί σύ καί σόπα..., ή άλλη ταβέρνα πίσω από τήν Δημαρχία : Σαράντα βαρέλες...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καταλαβαίνω πού θέλεις νά προχωρήσης...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιά νά δοϋμε άν κατάλαβες.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Αν ύπήρχαν καί άλλα μαγαζιά στήν 'Αθήνα, μέ περίεργες πινακίδες καί όνομασίες.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αυτό άκριβώς. Καί φαντάζομαι ότι θα ύπήρχαν.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρώτα πρώτα θα σου θυμήσω κάτι πού τό ξέρεις καί σύ ο ίδιος γιατί δέν είναι καί τόσο παλιό. Γύρω στά 1930, άνοιξε στήν άρχή της οδού Πατησίων ένα ούζάδικο. Τό είχε άνοίξει κάποιος πού έλέγετο Σπύρος Λαΐνος...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τόν θυμάμαι. 'Ο Λαΐνος. Πηγαίναμε κι' έμεις εκεί γιά κανένα ούζάκι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο. Λοιπόν ο Λαΐνος δέν ήξερε τί πινακίδα νά κρεμάση στό ούζάδικο του. Τά άλλα σχετικά μαγαζιά ήτανε γνωστά ως Ποτοπωλετα ή Μπάρ... 'Ο Λαΐνος...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Συγγνώμη, αλλά σέ διακόπτω. 'Ο Λαΐνος έβλεπε τά ζαχαροπλαστεία : Πατισσερί, έβλεπε τά ζυθοπωλετα : Μπρασσερί... καί έκρέμασε μιὰ πινακίδα μέ τήν λέξι : ΟΥΖΕΡΙ.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγκο μου, θαυμάζω τή μνήμη σου... Μάλιστα : ούζερί
καί αυτό τό φραντσεζοποιημένο ρωμέϊκο, έδημιούργησε όχι
μόνο συζητήσεις, μά καί πελατεία γιά τό μπάρ του λαΐνου.
"Ομως τήν ίδια εποχή, λίγο πιο μακριά, επί τής οδού Θεμι-
στοκλέους υπήρχε καί τό ούζάδικο του Πασσα. Αύτός δέν
είχε έπιγραφή στό μαγαζί του, μά είχε μία πινακίδα μέ στί-
χους πού φυσικά τούς θυμάμαι άπ' έξω : 'Εδώ του Παραδείσου
ή κλεις - Μεζέδες έκλεκτοί καί σα ν δ ο υ τ ς ! Θα
εθρετε καί κρυά φαγητά - Κεφτέδες καί ώά τηγανιτά !
- ΓΙΑΝΝΙΩΗΣ (Γέλια) Αυτό τό σα ν δ ο υ τ ς , είναι άριστουργηματικό.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λίγα χρόνια νωρότερα, στήν οδόν 'Εμμανουήλ Μπενάκη, κοντά
στήν Σταδίου, υπήρχε τό φιά προ ετο μπάρ του είδους αυτού,
ούζάδικο κυριολεκτικώς, μέ τήν έπιγραφή : ΚΑΦΕ - ΘΑΣ.
- ΓΙΑΝΝΙΩΗΣ Καφέ + Θάς... Αυτό τό " Θάς " τί έσήμαινε ; "Οτι μπορού-
σες έκει νά φάς ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι, δέν πήγαινε έκει τό μυαλό του καταστηματάρχου. Τό ένο-
μά του ήτανε : Φασουλαρίδης.
- ΓΙΑΝΝΙΩΗΣ Φασουλαρίδης ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα, Φασουλαρίδης. Καί είτε διότι ήτανε πολύ μακρύ αυτό
τό Φασουλαρίδης γιά μία έπιγραφή μαγαζιού, είτε διότι του
φαινότανε λίγο κωμικό, τό είχε περιόφει κατά όγδόντα τοις
έκατό καί άπό τρίς πέντε του συλλαβές είχε μείνει μόνο μία
'Η πρώτη. Φασουλαρίδης - Θάς !
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εννοείται ότι ήτανε μπάρ αξιόλογο, πού μάζεψε του κόσμου
τήν πελατεία. "Αν θυμάμαι καλά, ό Φασουλαρίδης πρώτος λανσά-
ρισε ένα νέο είδος μεζέ γιά τήν 'Αθήνα : Γίγαντες βραστός
καί ξυδάτους. 'Εχάλασε ό κόσμος στήν 'Αθήνα. Γινόντουσαν παν-
του συζητήσεις γιά τόν καινούργιο μεζέ, τούς γίγαντες του
Φασουλαρίδη ...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κάποτε μου έλεγες ότι πολλές ταβέρνες, πού πουλούσανε μόνο κρασί, χωρίς τήν πολυτέλεια του φαγητού, προτιμούσανε αντί νά 'χουνε πινακίδα στά μαγαζιά τους, νά αναγράφουν στόν τοίχο τής ταβέρνας τήν λέξι : ΚΡΑΣΟΠΟΥΛΕΙΟ !
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βεβαίως καί είχαμε ένα όνομαστό κρασοπουλειό, στήν λεωφόρο 'Αλεξάνδρας, άπέναντι στό γήπεδο του Παναθηναϊκού. 'Υπήρχαν δέ καί άλλα δύο τρία, ένα στού τυρρη καί άλλο ένα στά Πετράλωνα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί δέν είχανε άλλη όνομασία παρά αύτή : Κρασοπουλειό .
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κρασοπουλειό πού περιέκλειε όλη τήν έννοια αφε του είδους του καταστήματος.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Είπες ότι φαγητά δέν είχανε αύτά τά κρασοπουλειά.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι βεβαια. Τό φαγητό για τόν όρθόδοξο μπεκρη, ήτανε ύπερβολική πολυτέλεια.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί μέ τί μεζέ πίνανε τό κρασί τους αύτοί οί όρθόδοξοι μπεκρηδες ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τόν χειμώνα καμμιά έλιά θροσμπα. 'Απαραιτήτως θροσμπα καί όχι του λαδιου. Πότε πότε, για πολυτέλεια καμμιά σαρδέλλα του βαρελιου, μιá σαρδέλλα πού δέν τήν τρώγανε...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Αλλά τί τήν έκαναν ; Τήν βλέπανε ή τήν μυρίζανε άπλως ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι. 'Η σαρδέλλα του βαρελιου, αναθάριστη μέ τό χονδρό της άλάτι, έτοποθετείτο επάνω σ'ένα κομμάτι λαδόχαρτο καί ένας ένας οί όμοτράπεζοι μπεκρηδες, περνούσανε τό δάκτυλό τους στήν σαρδέλλα, τήν χαϊδεύανε καί ύστερα γλείφανε τό δάκτυλο μέ τά χείλη τους, πιστεύοντας ότι είχανε πάρει μεζέ...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μπράβο τους. Πολύ όλιγαρχεις ήτανε οί μπεκρηδες τής παληάς έποχής. Σπαρτιατική λιτότης. "Ομως θα σου θυμήσω τώρα κι'εγώ κάτι πού τό ξεχνάς.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρω τί. Θα μου πης για τόν χαλβα.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ακριβώς. Ένα κομματάκι χαλβάς του μπακάλη, μέ λίγη κανέλλα καί λεμόνι, γινότανε ό καλύτερος καί πολυτελέστερος μεζές για τούς μπεκρηδες. Μά κι' αυτόν, δέν τόν τρώγανε. Πασαλείβανε τά δυό τους δάκτυλα στόν χαλβά καί... αυτό ήτανε. Κατεβάζανε άπνευστί τό ποτήρι τους οί όρθόδοξοι μπεκρηδες.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί μωρέ Γιάγιο ! Ποϋ τόν θυμήθηκες τόν χαλβά ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ξεχνάς κάτι. Πρό είνοσι έπτά έτων, όταν είχαμε τήν γερμανική κατοχή στην 'Αθήνα καί τρόφιμα δέν ύπήρχαν, στίς ταβέρνες πίνανε κρασί μ' αυτό τό σύστημα : του χαλβά. Καί μάλιστα τό λέγανε : ά-λά- παλαιά ! Χαλβάς, λεμονάκι καί κανέλλα !
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ήτανε τόσο διαδεδομένος αυτός ό μεζές στην παλιά 'Αθήνα πού ύπάρχει καί ένα δίστιχο του Κλεάνθη Τριανταφύλλου, του περίφημου δημοσιογράφου πού έβγαζε τό σατυρικό περιόδικό Ραμπαγές, τό έξης :
- Μέ κανέλλα, ό λεμονάτος ό χαλβάς
κι' ώς τόν πάτο, τό ποτήρι σου τραβές !
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί φυσικά, ύστερα άπό τόσο κρασί καί τόση πολυτέλεια, άνοίγανε οί φωνές των μπεκρηδων πού τραγουδούσανε τό περίφημο Πανούρισμα, πού ~~θα~~ θά μ'ίς θυμίση τώρα ή φίλη μας Κλειώ Δενάρδου :
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Τό νανούρισμα
Κ; Τ. Λ. Κ. Τ. Λ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μιά καί μιλούσαμε για τίς έπιγραφές των παλαιων καταστημάτων φαντάζομαι ότι θα είχες κι' άλλα να προσθέσης.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολλά. Τό θέμα είναι άτέλειωτο πραγματικά. Καί σιέφου ότι κάποτε είχε γίνει καί λογοτεχνική έκμετάλλευσις του θέματος μέ τίτλο : 'Η φιλολογία των τοίχων.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Η φιλολογία των τοίχων. Πολύ σωστό. Γιατί κάθε καταστηματάρχης θα έβγαζε τό κεφάλι του για να βρη τί πινακίδα να βάλη στό μαγαζί του.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ασφαλώς· καί σιέφου ότι καμμιά φορά, φτάνανε οί άνθρωποι σέ άπίθανες αποφάσεις· θυμάμαι κάποιον συριανό πού είχε ένα καφενεδάκι στήν όδόν Σωτήρος, στήν Πλάκα· 'Επειδή ήτανε συριανός ό άνθρωπος, είχε μιá ταμπέλλα στό καφενετό του : Καφενετόν ή 'Ερμούπολις·
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δικαίως· 'Ετιμούσε τήν γενέτειρά του ό άνθρωπος·
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δικαιότατα· 'Όμως ό μπάρμπα θανάσης, έτσι λεγότανε ό καφετζής έρωτεύθηκε μιá μαγερόσσα από τήν Νάξο πού δούλευε σ'ένα άντιρκυνό σπίτι· Τήν ζήτησε σέ γάμο· 'Η Πηνελόπη άρνήθηκε· 'Ο θανάσης επέμεινε καί τέλος ή Πηνελόπη όταν είδε καί κατάλαβε ότι τό καφενετό του θανάση έβγαζε μπόλνια, είπε τό ναί· Φυσικά ό θανάσης ένθουσιάστηκε καί... μόλις έγινε ό γάμος...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μή μου πής ότι ό θανάσης θέλησε νά τιμήση τήν γενέτειρα της Πηνελόπης...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό έγινε· μόλις έγινε ό γάμος ό θανάσης κρέμασε νέα ταμπέλλα στό μαγαζί του : Καφενετόν ή Νάξος καί από κάτω : Πρώην 'Ερμούπολις·
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μπράβο του κύρ' θανάση· "Ήθελε νά τιμήση καί τήν πατρίδα της γυναίκας του·
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Όμως ή ιστορία της ταμπέλλας δέν σταμάτησε ως έδώ·
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μή μου πής ότι πήρε δεύτερη γυναίκα καί έλλαξε πάλι ταμπέλλα
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν στό λέω γιατί δέν έγινε τίποτε τέτοιο· 'Η Πηνελόπη ήτανε καλή καί πιστή σύζυγος· Μά δέν έκανε παιδιά· Ποιός έφταιγε; 'Η Πηνελόπη ή ό μπάρμπα θανάσης ; Τό γεγονός είναι ότι ύστερα από δύο χρόνια, ό θανάσης ό καφετζής απέκτησε διάδοχο· Καί μόλις βαφτίστηκε τό παιδί, ό θανάσης από τόν ένθουσιασμό του έλλαξε τήν ταμπέλλα του καφενείου· Πάει καί ή Νάξος, πάει καί ή 'Ερμούπολις· Τό καφενετό έλέγετο μέ χρυσά γράμματα μάλιστα : Καφενετόν ό υιός μου Γεώργιος ! (Γέλια)

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καφενεζόν ό υιός μου Γεώργιος !
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' αυτό δέν είναι τίποτε μπροστά σέ κάτι άλλο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δηλαδή, σάν τί άλλο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σήμερα σέ κάθε πεζοδρόμιο σχεδόν, υπάρχει κι' ένα μαγαζί μέ άντλία βενζίνης. Βενζιβάδικο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πολύ φυσικό. Μέ τόσα αυτοκίνητα πού κυκλοφορούν, θά πρέπη νά υπάρχουν πολλά μαγαζιά άνεφοδιασμού τών αυτοκινήτων.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όμως πενήντα έξήντα χρόνια πριν, πού δέν υπήρχαν αυτοκίνητα κυκλοφορούσαν πολλά άμάξια : λαντώ, βιτώριες, μόνιππα, κάρρα... "Έπρεπε λοιπόν νά υπάρχουν και μαγαζιά άνεφοδιασμού άμαξιών.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τώρα πάνεις χιοθμορ. Μαγαζιά άνεφοδιασμού άμαξιών ; Δηλαδή ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό αυτοκίνητο τρέφεται μέ βενζίνη. Τό άλλο ομως ήθελε σ α ν ό. Και υπήρχαν πολλά μαγαζιά : Σ α ν ο π ω λ ε ι τ α.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σανοπωλετα, βέβαια... Και είχανε και τά σανοπωλετα έπιγραφές ; Πινακίδες και ταμπέλλες ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όπως δήποτε. Βέβαια τά περισσότερα, σχεδόν όλα είχαν τήν πινακίδα τους σεμνή και λογική. Σανοπωλετον μέ τό όνομα του ιδιοκτήτου.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μά υπήρχαν σανοπωλετα μέσα στην πόλι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και βέβαια. 'Εγώ θυμάμαι ένα τέτοιο σανουτζίδικο στην πλατεία της Βάθης, στην γωνία τών όδών Μάρνη και 'Αχαρνών. "Όμως - έδω θέλω νά καταλήξω - στό τέρμα της όδοϋ 'Αθηνών, στό Μοναστηράκι ακριβώς, υπήρχε ένα τέτοιο μαγαζί πού ό ιδιοκτήτης δέν τό ήθελε σανοπωλετον. Τό έκανε πιο άριστοπρατικά : Σανοποιετον ό "Έρωσ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σανοποιετον ό "Έρωσ... Θαντάζομαι ότι ό σανοποιός θά έξηγοϋσε ότι Έρωσ τών έλόγων είναι ό σανός.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν αποκλείεται ι. "Όμως μιá και μιλήσαμε για Έρωτα, ές θυμηθούμε και κανένα έρωτικό τραγούδι της έποχής.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Έχεις δίκαιο. Καί μου έρχεται στην σκέψη τό περιλάλητο τραγούδι : Φεύτινα ήτανε τά λόγια, φεύτινα καί τά φιλιά, ένα τραγούδι πού άσφαλώς έκανε πολλά μάτια νά βουρνώσουν.
'Η κλειώ θά μās τό θυμίση...

ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Φεύτινα ήτανε τά λόγια
φεύτινα καί τά ιλιά...

Κ. τ. λ. Κ. τ. λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρίν από λίγο πού μιλούσαμε γιά τίς ταβέρνες καί τούς όρθόδοξους μπειρηδες, θυμήθηνα ένα σχετικό ανέκδοτο πού μου τό έχει διηγηθεΐ ό μακαρίτης Παύλος Νιρβάνας, ό δημοσιογράφος. Τότε, στίς ταβέρνες καί τά κρασοπουλειά πού λέγαμε, γυναίκες δέν συχνάζανε. Μονάχα άνδρες πηγαίνανε στίς ταβέρνες καί φυσικά, όχι μόνο λαϊκός κόσμος μά καί άλλοι άθηναίοι από ανώτερες ~~αξιώσεις~~ κοινωνικές τάξεις. "Έτσι μιá φορά βρέθησαν στην περίφημη ταβέρνα Κληματαριά, τής όδου Τζώρτζ, κοντά στην πλατεία Κάνιγγος, ό Γεώργιος Δροσίνης ό ποιητής, ό Παύλος Νιρβάνας, ό Τίμος Μωραϊτίνης καί ό ποιητής επίσης ό Λάμπρος Πορφύρας πού τούς εΐχε προσιαλέσει μάλιστα, γιατί έπεΐ έσύχναζε ό Λάμπρος Πορφύρας.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Περιμένω ν' άκούσω τήν συνέχεια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θά τήν άκούσης Γιάννο. 'Ο ταβερνιάρης εΐχε φέρει γιά μεζέ τυρί κασέρι καί πίνανε τρώγοντας κασέρι, όταν ό Μωραϊτίνης τούς λέει : Μπορείτε νά μου πήτε τί εΐναι αυτό πού τό φέρνουνε στό τραπέζι, τό κόβουνε, τό μοιράζουνε καί δέν τό τρώνε ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί εΐναι αυτό πού τό φέρνουνε στό τραπέζι, τό κόβουνε, τό μοιράζ ουνε καί δέν τό τρώνε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ούτε καί σύ δέν τό βρίσκεις ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Όχι βέβαια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' από τήν λογοτεχνική εκείνη συντροφιά, κανένας δέν τό βρήκε. Καί ὁ Μωραϊτίνης ἐπέμενε : Τί εἶναι αὐτό πού τό φέρνουνε στό τραπέζι, τό κόβουνε, τό μοιράζουνε καί δέν τό τρῶνε... Ἡῖα δὴ κρᾶσι κερνούσε ὁ Μωραϊτίνης ὅταν θᾶ τό βρῖσκανε... δυό δριάδες... "Ἐρτασε νά ταῖξη πέντε δριάδες κρᾶσι καί τό ἀίνιγμα ἔμενε ἔλυτο.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ἐγώ σπᾶω τό κεφάλι μου καί δέν τό βρῖσκω.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τότε ὁ Ττιμος Μωραϊτίνης ἔδωσε τήν λύσι. Αὐτό πού τό φέρνουνε στό τραπέζι, τό κόβουνε, τό μοιράζουνε καί δέν τό τρῶνε εἶναι... Πετάχτηκε ὁ λάμπρος Πορφύρας : Οἱ φλοῦδες τοῦ τυριοῦ...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Οχι βέβαια, γιατί σέ μιά ταβέρνα, τό τυρί ἔρχεται κομμένο καί καθαρισμένο, ἔτοιμο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτό παρετήρησε καί ὁ Παῦλος Πιρβάνας. Καί τότε ὁ Μωραϊτίνης εἶξε σοβαρώτατος : Αὐτό πού τό φέρνουνε στό τραπέζι, τό κόβουνε... τό μοιράζουνε... καί δέν τό τρῶνε, εἶναι ἡ τράπουλα !

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ωραιότατο... μά βέβαια. Τήν τράπουλα τήν φέρνουνε στό τραπέζι, τήν κόβουνε, τήν μοιράζουνε καί φυσικά δέν τήν τρῶνε. Καταπληκτικό.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτό εἶναι μιά εὐθυμη ἱστορία πού μᾶς δείχνει τήν ἀφέλεια τῶν διασκεδάσεων τῆς ἀμέριμνης ἐκείνης ἐποχῆς.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί σήμερα ἡ νεολαία ἰδίως, ἔχει τήν μανία νά διηγηταί εὐθυμες ἱστορίες πού εἶναι πάντα πονηρές καί σοκιν. Τότε τά πράγματα ἦτανε ἀλλοιῶς. Καί τά εὐθυμα ἀνένδοτα καί τά παιγνίδια εἶχανε τήν ἀθάνα ἀτμόσφαιρα τῆς εἰδυλλιακῆς ἐποχῆς. "Ομως γυᾶ στάσου καί νάτι θυμήθηκα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κανένα ἀνένδοτο τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγκο μου, ή παρατήρησίς σου είναι άραιοτάτη και τήν σέβομαι άπόλυτα. Όπως μιά και είχαμε ένα σωρό εβθυμα σήμερα, νομίζω ότι μπορούμε νά ποθμε και κάτι πιο θλιβερό. Στά 1858 Γιάγκο, πέθανε στην 'Αθήνα ένας ποιητής, ο Γεώργιος Ζαλοκώσταξ, αυτός που έχει γράφει τό ~~αυτοβιογραφία~~ ^{πασίγνωστο} Χάνι τής Γραβιάς.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Στάσου και ξέρω ποθ θέλεις νά καταλήξης. Στο περίφημο τραγούδι του Ζαλοκώστα : Χαρά τής πρώτης μου ζωής ... 'Αξίζει πραγματικά νά τό θυμηθούμε, γιατί αυτό τό τραγούδι έγράφηκε από τόν Ζαλοκώστα για τόν θάνατο και του τελευταίου του παιδιού. Πέντε παιδιά έκανε ο Ζαλοκώσταξ και τά 'χασε και τά πέντε τότε έγγραφε τό ποιήμά του : Χαρά τής πρώτης μου ζωής, που έγινε τραγούδι και τραγουδιότανε από τους πανταδόρους. Είναι ένα γνήσιο άθηναϊκό τραγούδι που αξίζει νά μάς τό θυμίση ή κλειώ.

ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου) Χαρά τής πρώτης μου ζωής...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις Γιάγκο τί συλλογίζομαι ; "Αν μελετήση κανείς τήν λαϊκή ποίηση τής παλαιάς 'Αθήνας, τήν λαϊκή ποίηση, τονίζω, θά βρη ένα σωρό στίχους γραμμένους για παραμάννες...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τί συμπέρασμα βγάζεις άπ' αυτό ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οτι ή παραμάννες είχανε μεγάλη πέρασι στην παλαιότερη εποχή στην 'Αθήνα. Γράφει κάπου ο σατυρικός Κωνσταντίνος Σκόπος : Μιά παραμάννα όμορφη και νέα - τά είχε μπλέξει μ'ένα δεκανέα... παρακάτω δέν θυμάμαι, μά αυτοί οι δύο πρώτοι στίχοι μου έχουν μείνει άλησμόνητοι.

~~ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ξέρεις γιατί ; ή παραμάννα που πρέπει νά είναι καλοδουλεμένη φαίνεται πως έκανε λοιπαίτερη έντύπωση στον κόσμο που ίσως νά προτιμούσε τίς χοντρές. 'Αλήθεια, ο Σουρής δέν έχει γράφει~~

τίποτε για τις παραμάννες ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πως δέν έχει γράψει ; θυμάμαι άπόρη τούς στίχους του :
 τό καλοκαίρι μιá γυναίκα ντελικιάτη
 είναι άπαραίτητη για νά 'χης καί δροσιά
 καί τόν χειμώνα, ή παραμάννα ή βαρβάτη
 αήτή σου φέρνει πάντα εστυαία.

^a *Όμια* είναι τόσο πολλά αυτά που έχουν γραφεί για τις παραμάν-
 νες του παλιού καιρού, ώστε θά μπορούσε νά γεμίση ένας τό-
 μος μέ τίτλο : 'Η φιλολογία της παραμάννας !

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σχετικώς έχω άκούσει καί μιá νόστιμη ιστορία : Μιá πλούσια
 οίκογένεια όμογενών άπό τήν Αίγυπτο, είχε έρθει νά παραθερί-
 ση ένα καλοκαίρι στό Νέο Φάληρο καί είχε μαζί της καί μιá
 μαύρη , άραπίνα, παραμάννα... "Όλοι άπορούσανε κι 'έρωτού-
 σαν : Μά μαύρη παραμάννα έχετε για τό μαρό ; Καί ό Τζμος Μω-
 ραϊτίνης άποκρίθηκε κάποτε : Είναι τό μαρό θεριακλίδιο καί
 του δίνει καφέ !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολύ φυσικό, άφού θυμάμαι κι 'έγώ κάποιον άφελή άθηναίο που
 ρωτούσε έν οι μαθρες, οι άραπίνες, έχουνε άσπρο γάλα. "Όπως
 δήποτε οι παραμάννες της παλιάς έποχής, έθεωρούντο για ιδεώ-
 δεις γυναίκες, άφού υπάρχει καί σχετικό τραγούδι, έξω άπό
 τά τόσα ποιήματα, για τήν παραμάννα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τί τραγούδι ; Δυρικώτατο πραγματικά, άφού παρομοιάζει
 τήν παραμάννα μέ μαγιάτινο λου λουδι : Γλυκειά μου παραμάννα
 - λουλουδι του Μαγίου... Νά καλύτερα νά μ'ης θυμίση αυτό τό
 τραγούδι ή φίλη μας ή Ελειώ.

ΚΛΕΙΘ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου) Γλυκειά μου παραμάννα

λουλουδι του Μαγίου...

Μέ τά καμώματά σου

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στίς παραμάννες ήτανε εβθικός'ό περιλάλητος Μεραιλής
Ένας άθηναϊκός τύπος, φουστανελλοφόρος, φύλακας του
Ζαππείου.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αύτός που είχε άσπρα μαλλιά καί μουστάκι κατάρμαυρο άπό
τήν παραμπογιά :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αύτός. "Οπως έπειδή δέν μας παίρνει ή ώρα, νά θυμηθής νά
μιλήσωμε γιά τόν Μεραιλή στήν προσεχή μας συνάντησι, τήν
έρχόμενη Κυριακή
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Οπως δήποτε. Στίς δέκα τό βράδυ
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τήν ίδια πάλι ώρα.